कृष्ण आङ्गिरसः। इन्द्रः। जगती, १-३, १०-११ त्रिष्टुप्।

आ यात्विन्द्रः स्वपंतिर्मदाय यो धर्मणा तृतुजानस्तुविष्मान्।

प्रत्वक्षाणो अति विश्वा सहास्यपारेण महता वृष्ण्येन॥ १०.०४४.०१

यः। धर्मणा- धर्मेण। तृतुजानः- शीघ्रतरः। तुविष्मान्- प्रवृद्धः। सः। स्वपितः- आत्मवान्। इन्द्रः- परमेश्वरः। विश्वा- सर्वाणि। सहांसि। अति- अतीत्य। अपारेण- अगाधया। महता- बृहत्या। वृष्ण्येन- वर्षणशक्त्या। प्रत्वक्षाणः- तीक्ष्णीकुर्वन्। आ यातु- आगच्छतु॥१॥

सुष्ठामा रथः सुयमा हरी ते मिम्यक्ष वज्रौ नृपते गर्भस्तौ।

शीभं राजन्सुपथा यांद्धर्वाङ्वधीम ते पपुषो वृष्ण्यांनि॥ १०.०४४.०२

नृपते- स्वामिन्। ते- तव। रथः- लक्ष्यप्रापकरंहणप्रतीकः। रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः। सुष्ठामा- शोभनावस्थानः। हरी- आकर्षणशक्तिप्रतीकाश्वो। सुयमा- नियमयुक्तो। गभस्तो- भुजे। वज्रः। मिम्यक्ष- संहतो भवति। शीभम्- क्षिप्रम्। राजन्- स्वामिन्। सुपथा- शोभनमार्गेण। अर्वाङ्- अस्मदिभमुखम्। आ याहि- आगच्छ। पपुषः- रसानुभवयुक्तस्य। ते- तव। वृष्ण्यानि- वृष्टिशक्तीः। वर्धाम- वर्धयेम॥२॥

एन्द्रवाहौं नृपितंं वर्ज्रबाहुमुग्रमुग्रासंस्तिविषासं एनम्।

प्रत्वेक्षसं वृष्मं सत्यश्रुष्ममेमस्मत्रा संघमादौ वहन्तु॥ १०.०४४.०३

नृपतिम्- राजानम् । वज्रबाहुम्- वज्रपाणिम् । उग्रम्- उद्गूर्णम् । प्रत्वक्षसम्- तनूकर्तारम् । वृषभम्-वर्षकम् । सत्यशुष्मम्- सत्यपराक्रमम् । एनम्- एतम् । तविषासः- प्रवृद्धाः । उग्रासः- उद्गूर्णाः । सधमादः- सह माद्यन्तः । इन्द्रवाहः- ईश्वरवाहकाः । अस्मत्रा- अस्मासु । आ वहन्तु-प्रापयन्तु ॥३॥

एवा पतिं द्रोणसाचं सचेतसमूर्जः स्कम्भं धरुण आ वृषायसे। ओर्जः कृष्व सं गृंभाय त्वे अप्यसो यथां केनिपानिमिनो वृधे॥ १०.०४४.०४ एव- इत्थम्। पितम्- पालकम्। द्रोणसाचम्- प्रतीकं सेवमानम्। प्रतीकस्थिमिति भावः। सचेतम्-सप्रज्ञम्। ऊर्जः स्कम्भम्- प्राणरोधकं सोमं रसम्। धरुणे- धारणायाम्। आ वृषायसे- आसिश्चिस। अपि- अपि च। केनिपानाम्- मेधाविनाम्। केनिपशब्दो मेधाविनामसु पिठतः। वृधे- वृद्ध्यै। इनः-स्वामी। यथा। असः- भविस तथा। ओजः- बलम्। कृष्व- कुरु। त्वे- त्विय। सं गृभाय-सङ्ग्रहणं कुरु॥४॥

गर्मन्नस्मे वसून्या हि शंसिषं स्वाशिषं भर्मा यहि सोमिनः।

त्वमीशिषे सास्मिन्ना संत्सि बर्हिष्यंनाधृष्या तव पात्राणि धर्मणा॥ १०.०४४.०५

वसूनि- सम्पदः। अस्मे- अस्मभ्यम्। गमन्- आगच्छन्तु। श्रांसिषम्- स्तौमि। सोमिनः- स्सिनिष्पादकस्य। स्वाशिषम्- शोभनजीवनम्। भरम्- शोभनवाहकम्। आ याहि- आगच्छ। त्वम्। ईशिषे- ईशनाय भवसि। सः- तादृशस्त्वम्। बर्हिषि- दर्भासने चित्ताकाशे वा। सित्स- उपविशः। धर्मणा- स्वधर्मद्वारा। तव- भवतः। पात्राणि- प्रतीकभूतानि। अनाधृष्या- धर्षयितुमशक्यानि॥५॥

पृथक्प्रायन्प्रथमा देवहूतयोऽकृण्वत श्रवस्यानि दुष्टरा।

न ये <u>शेकुर्य</u>ज्ञियां नार्वमारुहमीर्मैंव ते न्यविशन्त केपयः॥ १०.०४४.०६

देवहृतयः- देवाह्वानयुक्ताः द्योतनशक्तिप्रेरका इति भावः । प्रथमाः- मुख्याः । पृथक् । प्रायन्- प्रकर्षेण गच्छिन्ति । दुष्टरा- दुस्तराणि । श्रवस्यानि- यशांसि । अकृण्वत- कुर्वन्ति । ये । यि यश्चियाम्- दानाख्याम् । नावम्- नौकाम् । आरुहम्- आरोद्धम् । न शेकुः- न शक्नुवन्ति । ते । केपयः- कुत्सितकर्माणः । ईर्मेव- ऋणे एव । न्यविशन्त- प्रविशन्ति ॥६॥

प्वैवापागपरे सन्तु दूढ्योऽश्वा येषां दुर्युजं आयुयुज्रे।

इत्था ये प्रागुपरे सन्ति द्वने पुरूणि यत्र वयुननि भोजना॥ १०.०४४.०७

एवैव- एवमेव । येषाम् । अश्वाः- प्राणाः । दुर्युजः- कुयोगाः । आयुयुत्रे- युज्यन्ते । दूढ्यः-दुर्बुद्धयः । अपरे- अन्ये । अपाक्- अपाचीना अधोगतयः । सन्तु- भवन्तु । ये । उपरे- यज्वानः । प्राक्- मरणपूर्वमेव । दावने- दाने । सन्ति- भवन्ति । तेभ्यः । यत्र- यस्मिन् स्थाने । पुरूणि-प्रभूताः । वयुनानि- प्रज्ञामयाः । भोजना- भोगाः । इत्था- एवं सन्ति ॥७ ॥

गिरीँरजान्नेजेमानाँ अधारयद्योः क्रेन्ददन्तरिक्षाणि कोपयत्।

समीचीने धिषणे वि ष्क्रीभायति वृष्णेः पीत्वा मर्द उक्थानि शंसित॥ १०.०४४.०८

अज्ञान्- गतिशीलान्। गिरीन्- मेघान्। रेजमानान्- कम्पमानान्। अधारयत्- धरित। द्योः। कन्दत्- इन्द्रमाह्वयन्ती कन्दित । अन्तिरक्षाणि । कोपयत्- सङ्क्षोभयित । समीचीने- सङ्गते । धिषणे- द्यावापृथिव्यो । वि ष्कभायित- स्तभ्नाति । वृष्णः- रसान्। पीत्वा- अनुभूय । मदे- तद्वर्षे । उख्थानि- मन्त्रान् । शंसित- वदित ॥८॥

इमं बिभर्मि सुकृतं ते अङ्करां येनारुजासि मघवञ्छफा्रुजः।

अस्मिन्सु ते सर्वने अस्त्वोक्यं सुत इष्टौ मेघवन्बोध्याभेगः॥ १०.०४४.०९

मघवन्- इन्द्र। येन। शफारुजः- पीडाकरान्। आरुजासि- पीडयसि। ते- तव। सुकृतम्- सुष्ठु कृतम्। अङ्कुशम्। इमम्। बिभर्मि- धारयामि। ते- तव। अस्मिन्- एतस्मिन्। सवने- सम्भजने। ओक्यम्- सदनम्। अस्तु- भवतु। आभगः- आभजनीयः सन्। मघवन्- इन्द्र। सुते- रसनिष्पादके। इष्टो- स्वाभीष्टे। बोधि- बुध्यस्व॥९॥

गोभिष्टरेमामितं दुरेवां यवेन क्षुधं पुरुहूत विश्वीम्।

वयं राजिभः प्रथमा धन्निन्यस्माकैन वृजनेना जयेम॥ १०.०४४.१०

बृहस्पतिर्नः परि पातु पृश्चादुतोत्तरस्माद्धरादघायोः।

इन्द्रेः पुरस्तादुत मध्यतो नः सखा सर्खिभ्यो वरिवः कृणोतु॥ १०.०४४.११

पूर्वं व्याख्यातम् (१०.४२.१०,११) ॥१० ।११ ॥